

PERIÓDICH IMPARCIAL, REGIONALISTA,
de Literatura, Art, Montepíos, Varietats,
Notícies y Anuncis

Direcció: MUNTANER, 106, 4.ª - 1.ª — Administració: TALLERS, 45, 1.^a

PREU DE SUSCRIPCIÓ: una pesseta TRIMESTRE.—UN NÚMERO SOL, 10 céntims.—ATRASSAT, 15.

Montepío Catalá.—Para conocimiento de todos los asociados, se publica el programa de la función organizada á favor de este Montepío y á la cual esta Presidencia espera se servirán concurrir.

Barcelona, 14 Marzo de 1903.—*El Presidente*, FEDERICO FREIXA.

LAS DELICIAS

(Teatro situado en la calle del Paralelo chaffán á la de Borrell)

Gran compañía cómico-dramática

dirigida por el reputado primer actor

D. EMILIO GRAELLS

FUNCIÓN EXTRAORDINARIA Y BENÉFICA

para el miércoles 18 de Marzo 1903,

Vispera de la Festividad de San José

Organizada por el periódico *Lo TEATRO CATALÁ* para hacer un donativo á la asociación de socorro mutuo *Montepío Catalá* que en dicho día celebra el 9.º aniversario de su fundación.

Dedicada á la SOCIEDAD CLARÍS

Obra nueva.—Estreno de

LA TABERNA DE 'N PI

BON OLI Y BON VI

producción del aplaudido autor **D. Manuel Montaner Gimeno**.

Sorteo de un magnífico reloj

PROGRAMA

1.º Sinfonía por el quinteto **La Bohème**.

2.º Ultima representación del celebrado y aplaudidísimo drama histórico de grandioso éxito, en 3 actos, original del coronel filipino **Sr. Cruz Rivera**, titulado:

KATIPUNAN

dirigido por el primer actor **Sr. GRAELLS**, acompañándole en el desempeño las Sras. Zamora, Ferrer y Sagués y los Sres. Marcet, Ferrer, Saumell, Ripoll, Mansuet, Sabater, Bech, Artés y Biscamps.

3.º Regalo de un magnífico reloj, por sorteo que se verificará en el palco escénico á la vista de los concurrentes.—El reloj se entregará en el mismo acto á la persona que presente el número igual al que se haya extraído de la urna.

4.º Estreno del gracioso juguete cómico escrito en catalán por **D. Manuel Montaner**, titulado:

LA TABERNA DE 'N PI

BON OLI Y BON VI

dirigida por el primer actor **Sr. Graells** y desempeñada bajo el siguiente reparto:

Madrona, *Sra. Sagués*.—Gracieta, *Srta. Ferrer*.—Senyor Pi, *Sr. Marcet*.—Curro, *Sr. Saumell*.—Canari, *Sr. Ripoll*.—Titus, *Sr. Bech*.—Ciencia, *Sr. Ferrer (P.)*.—Carbonets, *Sr. Ferrer (J.)*.

No habrá bandeja. — A las 9 menos cuarto.

Precios: Palcos sin entrada, 5 ptas.—Butaca con entrada, una peseta.—Asiento fijo con entrada, 75 céntimos.—Entrada general, 50 céntimos.

NOTA.—Con cada entrada se entregará un número para el sorteo del reloj.

Se despachan localidades desde hoy.

Avuy publiquem en lo folletí vuyt planas (de la 9 á la 16) de la comedia catalana de D. Manel Montaner, titulada

LA TABERNA DE 'N PI, BON OLI Y BON VI

Una funció teatral.

La Direcció d' aquet periódich tenia paraula empenyada.

Va oferir fa temps organitzar una funció per fer un donatiu á 'l *Montepío Catalá*.

Ja ha arribat la ocasió de ferla.

En altre lloch d' aquet número publiquem lo programa.

Pero aquí hem de dirne també alguna cosa.

No parlarne seria una desatenció y además seria no donar importancia á un fet que 'n té.

No cal olvidar que 's tracta de una germandat que, com déyam l' altre día, l' any passat va fer un verdader miracle.

Per aquet motiu LO TEATRO CATALÁ té satisfacció en contribuir ab un acte artístich que 'l reglament de la germandat admet, á procurarli una marxa próspera.

Y ho fa ab mes satisfacció á 'l pensar que la idea ha merescut bona acullida.

En efecte: la Junta va véurer ab gust l' oferiment.

Los socis mes entusiastas y millors, es dir, tots aquells que hi són ab ver amor germanívol, han promés assistirhi.

La Societat Claris, una de las mes acreditadas de Barcelona, ha acceptat la dedicatoria.

La Empresa del teatro Las Delicias, sempre disposada á secundar tota obra bona, ha cedit son espayòs teatro ab molt bonas condicions.

Lo jove escriptor Sr. Montaner Gimeno, que conta ab bonas relacions, ha ofert l' estreno de una aixerida obreta catalana de la qual és autor y propietari.

La germandat s' ha demostrat satisfeta de que tal funció coincideixi ab la fetxa de 'l nové aniversari de la fundació.

Totas aqueixas circumstancias farán sens dupte que 'l éxit siga bó y 'l resultat material també.

Així és d' esperar y ab ansia ho desitja la Direcció que ha organísat l' espectacle.

***

Fent la funció deixarem complert un compromís voluntariament contret.

Y escrivint las presents ratllas ne complirem un altre.

—¿Cóm?—dirá algú.

—Senzillament, mostrant nostra gratitut envers la Societat Claris y en particular á la seva Junta Directiva.

Agrahint aixís mateix á 'ls associats que hi concorrerán, la proba de carinyo que professan á 'l Montepío.

Fem pública la satisfacció que 'ns ha causat la noble conducta de D. Manel Montaner, accedint á que s' estreni una producció d' ell.

Y fent avinent la important significació de un acte semblant, digne de sèr imitat.

Perque, veyam: ¿qué significa? ¿quina ensenyansa se 'n pot tréurer? ¿quina conseqüencia se 'n deduheix?

En primer lloch, salta á la vista que 'l *Montepío Catalá* té bonas arrels y está apoyat sobre 'ls fonaments de la veritable mutualitat.

No li ha estat precis á la Junta acudir á cuotas dobles de carácter obligatori, que, per altra part, són de resultat discutible.

Va apelar á la voluntat de 'ls germans per medi de una suscripció feta ab éxit regular.

Va véurer que LO TEATRO CATALÁ li dona mostres de ajudarla com se mereix la associació.

Mes clar: á 'l atravessar una situació dolenta que, á regnar sols egoïsme, hauria tirat á terra 'l treball d' uns, l' esforços d' altres y la cooperació de molts, va fer viva demostració de la forsa mutualista ben repartida.

Per tal motiu pót apreciarse que 'l *Montepío Catalá* tindrà vida á causa de contar ab elemets que li asseguran bona existencia.

Sa conducta serena y altament altruista, és mirall per' aquellas germandats ahont sols imperan sentiments raquitichs que 'ls privan de que entrin en lo camí de 'l verdader progrés que está reservat, respecte á mutualitat, á aquellas associacions que en tots los seus actes s' inspiran en lo major grau possible de dignitat y companyerisme en quant se refereix á elevació de miras, per' ser sempre dignas de figurar ab gloria y en primer rengle entre las que són mes acreedoras á la consideració de las personas que ab sanas intencions desitjan sèr apóstols de la ca usa de la germanor tal com aquesta paraula s' ha d' entendre.

La germanor farà l' éxit de 'l espectacle á que nos hem referit á 'l principi.

La germanor de bona mena és també 'l pedestal qu' aguanta 'l *Montepío Catalá* per' ostentarse com á símbol de regeneració.

P. DE R.

Estirenos catalans

Novedats.—«Teatro Intim». — *Edip, rey de Thebas*, tragedia de SOFOCLES (arreglo).—*Lo casament per forsa*, comedia de MCLIERE.

La funció celebrada en lo teatro de 'l Passeig de Gracia, en la qual se van posar en escena las dos produccions que serveixen de títol á aquesta ressenya, és proba de l' esforços y constancia de D. Adriá Gual y de 'ls amichs y companys seus entusiastas pe 'l verdader art teatral. Es una illissó á molts artistas y á empresaris, y una demostració gran de cultura. Si en totas las funcions de teatro s' atengués á exteriorisar-lo de la manera que ho fan los senyors de 'l *Teatro Intim*, altre gall nos cantaria y altra seria la influencia de las diversions escénicas.

Lo *Teatro Intim* és tot art: la execució de las obras resulta mes que excelent, és excelentísima: los trajos apropiats; lo decorat inmillorable; lo servey escénich, de primera: aixís és que l' espectacle domina y subjuga á l' espectador y 'l deixa de 'l tot satisfet.

punteria y possi mitja botina... allí... allí ahont
ara tens l'assiento de la cadira.

CIENCIA *(Aixecantse. Carbonets y Titus lo detenen.)*

¡Tú!

CANARI

¡No l'entrabanqueu ab la vostra intervenció!...
¡No crech que tingui prou vapor per menjarse
una criatura de trenta anys.

(Volen pegarse y 'ls ho privan.)

SENYOR PI *(Ab molta gravetat.)*

¡Alto y no disgustarse! porque 'l contingut de
tres ó quatre paraulas mes ó menos indirectas,
no és motiu prou justificat porque dos indivi-
duos de la vostra categoria tinguin diferencias
de cap classe de manera.

CANARI

La culpa és tota d'aquet que no lladra fins que
sent parlar á 'ls gossos.

CIENCIA

¡Calla, llicenciat... d'exércit!

SENYOR PI

¡Prou d'aquet color! ¡S'ha acabat lo parlar sis-
tema mostassa!

CANARI

Es que fa temps que 's dedica á punxarme 'l
dipòsit de la paciència... y 'l día que m'hi fassi
un forat...

SENYOR PI

¡No t'apuris, que ja tinch cera per taparlo!

(A Ciencia.)

Espero que aixó de la cera ho farás extensiu y
ademés totas aquellas paraulas que á gran ve-
locitat penso dirvos y enjiponarvos. ¡Aquí 'l
únich gall que hi canta y ensenya la cresta
sòch jo!... ¿Estem?

CARBONETS

Ja 'ls ho deya jo; pero no han volgut fer càs...

SENYOR PI

Com que ets empaltat de llús, no és estrany que

SENYOR PI

¿Que't pensas que 's cap brossa 'l meu diu?

GRACIETA

¡¡Ay!!!

SENYOR PI

Lo qu'has de fer és gastar molta aygua y molt
such de munyeca. 'Ls sospirs són un sabó que
no fa net.

(Anúntsen: mitj mutis.)

Fins que torni fes l'ull viu y no distreure's,
perque 't convé tenir dintre de 'l pensament de
la memoria, que 'l dimars passat á 'l tornar cam-
bi de deu rals falsos vas donar un duro que va-
lia cinch pesetas... ¡He dit!

ESCENA V

GRACIETA.

¡Ditxós home! ¡May se cansa de dir lo mateix!..
¡Estich neguitosa; no sé 'l que 'm passa!... ¡Es-
tich segura que vindrá desseguida, que surti á
pendre 'l sol y si veu que 'l Canari no 'm deixa
de pit, és capás de ferne una que li assegurí las
béssas per tota la vida! ¡¡Ay!!!... ¡y qué fa patir
aixó que 'n diuhen estimar!... Aqueix bretol
quant va saber que 'l Curro estava rellogat á la
casa de dispesas de 'l carrer d' Amalia, va co-
mensar fent la mosca, després á tirarme requie-
bros, y fins avuy no ha deixat de dirme bestie-
sas, y jo sempre que m'ha parlat li hi enramat
la conversa ab brotets de carbassera.

ESCENA VI

GRACIETA Y CANARI.

CANARI

*(Sola. Aprofitarem l'ocasió pera dirle quatre
elegancias de 'l meu extens repertori.)*

GRACIETA

(¡Ja 'l tenim aquí!)

CANARI

Vinch disposat á parlarte en serio.

GRACIETA

(¡La cansó enfadosa!)

CANARI

Tu no m' has vist be. No t' has ficsat prou en lo distingit de 'l meu tipo. Soch una *prasona* fina.

GRACIETA

¡Espérat, qu' apartaré la tarragada.

CANARI

Com que tinch ayre de senyorío y 'm sobran quartets, penso qu' á 'l meu costat pots anar bastant lluny... y...

GRACIETA

¡Temps perdut!

CANARI

¡Prou! Arxiva la guayaba y no m' entrabanquis la conversa. Ja saps qu' administro una finca, que 'm dóna prou per viure ab decencia...

GRACIETA

¡Enterats y *cuatro más!*

CANARI

¡Qué t' estimo!... y...

GRACIETA

¡Ay, fill! ¡Lo qu'és per mi, ja tens ordres formals d' anar á... pastorar cargols!

CANARI

A la meva sombra pujarás mes que la cervesa. Té llogaré un primer pis á 'l bell] mijt de 'l ensanche ab jardí y un surtidó...

GRACIETA

¿Qué't pensas que no tinch vergonya?

CANARI

¿Y qué és la vergonya? Una pincellada de bermell rabiós á las galdas de la cara sense desperfecte de 'l cutis de 'l individuó.

GRACIETA

¡M' has punxat la dignitat.

CANARI

Que t' has firmat una patent de burro, ab los baixos de la tèva persona.

CARBONETS

¡Cóm hi ha món, sòch á 'ls llims!

CIENCIA

¡No t' entench!

CANARI

¿No m' entens?... Pósat ventiladors á 'l cervell.

TITUS

Vaja, deixarse de *pulitica*: lo mellor fóra que 'l senyor Pi servis la beguda ab quatre porrons y així 'l que tinguès mes sed s' hauria de fer pessigollas á la butxaca.

CANARI

¡Acaba aviat y desa las banderillas, que ab tanta xerrameca sembla que us haveu proposat fer un repich de talons sobre 'l mèu decoro... ¡y!...

CARBONETS

¡Sentiria que t' enfadessis!

TITUS

No pót... Res s' ha dit qu' ataquí á l' individuó, ni que pugui entelar lo llustre de cap familia.

CIENCIA

Y després de tot, no tè res d' estrany que protestem dintre 'ls medis legals que la llei ab tantas aixamplas nos concedeix, perque tè molt repoca gracia que siguem quatre á pagarlo y un sol á béurerse'l.

CANARI

¡Prou!... Aquet cant de passarell m' ha acabat la corretja de la cordura y estich ab ansia al pensar que pót desapararse'm la má...

CIENCIA

Tinch la mèva á 'l punt de seguro... perque no fassi 'l mateix.

CANARI

Lo que tu tens, és corda á la llengua, y creume; no vulguis que exerciti l' ull; prengui la

casa. De tots modos, no fila mal que s'escalfin y xerrin una mica, perquè aixís se 'ls asseca la gargamella de 'l coll, fan correr la manguera...

(*Fent acció de beurer.*)

y jo 'l total del aygua que consumexen.

ESCENA III

SR. PI y MADRONA.

MADRONA

¡Dèu vos guart, minyó!

SENYOR PI

Bon dia, pubilla.

MADRONA

¿Qué teniu?

SENYOR PI

Si ab la vista feu un viatge de circumvalació, veureu tots los géneros que hi ha de cos present á l' interior de la botiga.

MADRONA

Avuy faig anys y hem pensat celebrarho ab un dia de camp.

SENYOR PI

Mòlt ben pensat.

MADRONA

Hem vingut la meytat de la familia, y si 'l dia 'ns ajuda, crech que farem bastanta xirinola.

SENYOR PI

La qüestió es passar un rato divertit.

MADRONA

¡Sí, home, sí! Prou mals de cap dona l' *admanastració* de la casa. Com que tot s' apuja, qualsevol cosa cósta desseguida un ull de la cara.

SENYOR PI

No aneu depressa, que encara no som allá ahont anem.

MADRONA

Jo ray, que ja sòch vella.

SENYOR PI

¿Vella vos?

MADRONA

Ja tinch cuaranta anys fets.

SENYOR PI

Donchs los porteu mòlt ben amagadets. Podeu ben créurer que 'm pensaba que encara teniau que posar las segonas dents.

(*Se li acostà y li fà una tercerilla.*)

MADRONA

¡Ep, minyó! no us estarrufeu, que sembleu un gall d' indi.

SENYOR PI

(¡M' ha partit!)

MADRONA

¿Se pót saber qué veneu?

SENYOR PI

Tinch de tot lo mes precis.

MADRONA

Si ho teniu... millor per vos.

SENYOR PI

Hi ha pernil, llangonissa, butifarra, cansalada, sardinas escabetxadas, bacallá sech, llonsas...

MADRONA

Bé, per aixó no insulteu.

SENYOR PI

¡Jo!

MADRONA

¡Está clar! A 'l dirme que teniau llonsas ho heu dit de certa manera... ¡Semblava que 'm volguessiu dissecá ab la mirada!

SENYOR PI

Es que 'l mirarvos fixo 'm *recreya* la vista.

MADRONA

Ho tindrè present. ¿Qué teniu vi bò?

SENYOR PI

Moscateu, garnacha de 'l Priorat, Ginebra y un vinet valenciá mòlt rich.

MADRONA

¿A quant és aquet valencià?

SENYOR PI

A vint céntims porró.

MADRONA

(Treientse una botella de gasosa de dintre un cistell que porta a la mà.)

Poseumen un patricó, y s'ins agrada ja 'n vindrem á buscar mes.

SENYOR PI

Teniu. Si 'n necessiten mes y 'l preneu á 'l engrós vos hi faré una petita rebaixa.

MADRONA

¡Adeu siau!

SENYOR PI

Hasta mes véurer.

ESCENA IV

SENYOR PI y GRACIETA.

SENYOR PI

¡Gracieta!... Aqueixa dona m' ha distret... ¡Gracieta!... ¿Ahónt deu sèr aquesta xicota?

GRACIETA

¿Qué 'm cridaba?

SENYOR PI

Sí; quedat un rato mentres jo m'arribo á 'l hort...

GRACIETA

¡Ay!!

SENYOR PI

¿Ja hi tornem á sèr? Suspiras mes que cap pardal de niu. Mentres sòch fora, pots fer net tot aixó.

(Per varios porrons y gots que hi haurá sobre del taulell de refrescos.)

GRACIETA

¡Fa temps que 'm diu las cosas d' un modo!...

¡Sembla que 'm tingui 'l dit al all!

las tévas rahons no tinguin prou ganxo eléctrich per convéncer á ningú. Ara feu las paus; doneuse las mans; acabeuse aquet vi, y tingueu present aquet bando 'que de paraula acabo de escriurer á 'l vostre davant.

(Canari y Ciencias 's dónan las mans y xarrican mentres hi ha vi al porró.)

CANARI

Lo passat, passat.

CIENCIA

Per mí també.

SENYOR PI,

Aixís m' agradan y aixís tenen de sèr 'ls homes.

(Ls dóna un altre porró que haurá omplert mentres vuydaban l' altre.)

Ja teniu la porta del hort oberta y las botxas vos esperan. ¿Qui 'n partit féu avuy?

TITUS

Jo y 'l Carbonets contra 'l Ciencia y 'l Canari.

SENYOR PI

Aneu, y molt enteniment y circunspecció, que jo de tant en tant ja entraré á inspeccionar la llantia.

CIENCIA

Sobre tot no us en descuideu...

CANARI

Perque 'ns deixariau á las foscas.

(Se 'n van per la porta de la esquerra.)

ESCENA II

SENYOR PI.

Sort que á un home no li faltan cutis ni sabiesa per estar al quite de las complicacions d' ordre interior que 's portan los parroquians de la

No podem menos d'aplaudir y alabar á tots los que fomentan iniciatives tan bonas y alentarnos en sa noble empresa, que tant de bõ tinguens imitadors.

Lo teatro era plé.—P.

No n' hi ha per' tant.

II (*)

A l'vèurer la manera com se procura móurer la opinió de 'ls catalans contra 'l Real Decret reformant lo reglament per aplicar la llei de 'l Notariat de 1862; á 'l llejir un y altre dia las protestas dirijidas á 'l Ministre pe'ls que suposan perjudicat nostre dret foral en lo que s' refereix á las atribucions de 'ls notaris en Catalunya; á 'l contemplar com se remou cel y terra—si val á dirho aixís—per concitar las iras contra l' Excm. Sr. D. Eduardo Dato; á 'l observar qu' bastants de un modo real ó fictici están indignats per las innovacions introduhidas en la materia pe'l Poder executiu, no hem pogut menos de preguntarnos: ¿será vritat que s' ha inferit un nou agravi á la terra catalana? Quant tants ho pregonan, ¿será cert que, ab lo discutit decret s' ataca la lejislació peculiar de Catalunya en los assumptos que reclaman per la llei la presencia de 'l dipositari de la fe pública? ¿Estarem cegos nosaltres que no ho veyem aixís?

Y quant mes hem enfondit en la qüestió, mes convenuts estem de que la opinió nostra estant basada en la vritat de 'ls fets, te rahó de sér, á 'l pas que, procedint seriament, no ha de sér tinguda en compte la de 'ls que arman soroll, y fan actes de relumbrón, y predican lo que segurament no creuen, si be consideran que ab semblants prédicas y propaganda fan la causa catalanista.

Impossible sembla l' empenyo en voler sostenir de bona fe una cosa tan fora de lloch; perque en tot lo Real Decret refrendat pe'l Sr. Dato no hi ha atac, insult, ni ofensa á 'l Dret notarial vigent en Catalunya desde la publicació de la llei actual de 'l Notariat.

En los discursos pronunciats en los meetings que se han fet servintse com á esqué de 'l decret de referencia, en los articles en que despiadadament se censura á 'l autor de 'l decret, en los telégramas (alguns altament inconvenients y fins ridículs) que s' han enviat á Madrid aquestos díes, s' hi veuen protestas, sí; mes en cap de aquets actes sorollosos s' hi nota ni s' hi descubreix la *madre del cordero*, aixó és, la fuetada, la ofensa, la inquina de 'l Ministre á 'l Dret civil vigent en nostra terra en virtut de la llei qual aplicació s' tracta de millorar ab novas disposicions reglamentarias que 'l Govern en ús de un dret—y fins de un deber—que li pertoca, ha resolt implantar en tot Espanya sense modificar per res lo text de la llei.

No és ara que s' ha donat la fuetada á Catalunya: va sér ab la llei de 28 de Maig de 1862 per medi de la que s' va atentar de una manera inconsiderada á 'l ús de nostra llengua privant de ferla servir en los instruments públics ab la disposició de 'l art. 25 de la expresada llei: no és l' actual Ministre qui la trepitja y desvirtúa, sino aquell que en Novembre de l' any 1874 va dictar un segón reglament, en lo que sense mes ni mes se deroga l' art. 15 d' aquella, que exigeix jurament á 'l Notari en l' acte de pendrer possessió. A aqueixas fetxas hem de retrocedir si volem parlar de atachs y ofensas á 'ls drets de nostra terra.

Pero á pesar de que en aquells temps estábam en la época inicial de 'l renaixement literari catalá restaurantse precissament alashoras nostra estimada parla ab la reinstauració de 'ls Jochs florals; á pesar de que desde 1876, en virtut de 'l dret consignat en la Constitució tot espanyol pot expressar lliurement sas idees, ja de paraula, ja per escrit, lo qual ve á dir que s' poden fer en catalá las escripturas; á pesar de que 'ls catalans de 1862 y 1876 estimaban molt á Catalunya, no se 'ls va ocórrer fer certas campanyas, ni cap particular ni cap notari han extés en catalá cap testament, ni 'ls que blasonan de entusiastas y fervents catalanistas han intentat ferho á 'l despart en Catalunya l' ideal d' autonomia.

Pero semblants consideracions ja las aplicarem un altra estona. Deixemlas ara y tornem á 'l Real Decret

per esbrinar si ataca ó vulnera la llejislació foral que regia avans de que s' publicqués en la *Gaceta*.

No 'ns valdrem de arguments abstractes, puig no volem seguir la pauta donada per alguns oradors de meetings quant trobantse devant de auditori disposat á aplaudir si se 'l halaga, diuen v. gr. que 'l decret de 'n Dato treu á 'l Notariat la seva base mes sólida que és la confiança de 'l poble; que tracta d' arrebastarli 'l Dret insultantlo ab disposicions que intentan matarlo y volen impossibilitar l' exercici á 'ls notaris catalans; que representa la prostitució de la conciencia jurídica; que sas conseqüencias serán privar á 'ls catalans la llibertat de contractació qu' ara tenen; que ab ell s' intenta matar á Catalunya etz.; quals afirmacions fan sense probarlas y sabent que en lo meeting no tindrán contradicció.

Nosaltres lo que direm de 'l Decret ho demostrarem ab probas documentals irrefutables.

A aquet fi füllejem la llei y veyem que aquésta diu:

Habrà Colegios de Notarios en los puntos que el Gobierno designe, y tambe diu: el Gobierno dictará las disposiciones que sean necesarias, para el cumplimiento de esta ley.

Lo reglament de 1874 expressa que *habrá tantos Colegios de Notarios como fija la demarcación notarial*, y aixó 'l ministre Sr. Dato ho modifica ab perfecte dret legal, disposant en lo R. D. que *los Notarios de cada provincia del Reino constituyen un Colegio notarial*.

¿Vulnera aixó la llei? ¿ataca 'l dret civil catalá? De cap manera.

Lo R. D. mana que 'ls notaris se reparteixin ells mateixos de la manera que milló 'ls hi sembli, *ab entera llibertat*, tota la contractació oficial de 'l Estat, provincia, municipi ó establiments que dependeixin de tals entitats, y á mes los contractes en que hi intervingi autoritat judicial y 'ls protestos de lletras, pagarés y demés documents de crédit.

Sols en cas de que 'ls notaris de una mateixa població no s' entenguin, se repartiran aquets assumptos ab estricta igualtat, entre tots ells, portant un torn per cada classe de documents.

¿Té aixó res que véurer ab lo que las disposicions que respecte á escripturas y demés documents públics de índole particular estatuheixen las lleys catalanas? ¿Priva á 'ls otorgants de escullir, ab tota la seva santa, omnimoda, entera, espontanea y exclusiva llibertat, lo Notari que desitjin? Contestin ab la má á 'l cor tots los alarmadors de la opinió de 'ls que no tenen prou cervell.

Una de las reformas que mes pretext ha donat per la crítica, és la de que las oposicions se celebrin á Madrid. No direm ara si semblant innovació és bona ó dolenta. Ja 'n parlarem.

Ara hem de dir que aixó tampoch afecta á lo sustancial en lo fondo, perque 'ls opositors per optar á notarias de regions de dret foral haurán de saber aquesta classe de llejislació. No modifica, per lo tant, nostre dret notarial d' avuy, y per altra part garantisa l' acert de 'l Tribunal, establint que en ell hi hagi dos Notaris de 'l Colegi á que correspongui la notaria vacant, nombrats per la Junta, y estableix que acte seguit de cada exercici s' donguin á 'l opositor, devant de 'l públich y en veu alta, los punts concedits en la calificació, ab lo qual s' evitarán trampas é influencias.

Se crea un Cos d' aspirants á 'l Notariat, y aixó tampoch atenta á cap dret relatiu á las atribucions legals de 'ls que otorguin d' ara en avant documents públics dintre de 'l Principat; ans á 'l contari, facilita la manera de substituir á notaris en certs cassos y privará que de vegadas redactin escripturas personas que, tot y tenint práctica, careixen potser de 'l coneixement de totas las assignaturas que han de haver cursat aquells que vulgan ser aprobats per exercir la Notaria.

Las precedents manifestacions fonamentadas en lo text de la llei y en la lógica y 'l sentit comú, són proba de que 'l nou Real Decret sobre assumptos notariales no és un insult y un atac á las regions y entre ellas á Catalunya; y com altra proba, pot aduhirse que ni Aragó, ni Navarra, ni Galicia ni altrás comarcas regionals han aixecat lo *tole tole* que aquí s' ha promogut.

Cáu, donchs, per sa base la procedencia de la protesta en semblant sentit, y demostrat queda que 'l Decret no reforma la llei y que 'ls seus defectes ó deficiencias y á la oportunitat ó inoportunitat de la reforma qu' aviat ha de comensar, si poden sér objecte de reclamació, protesta ó suplica, no ha de sér apoyantse en la vulneració de cap dret regional.

(*) Veji's lo número 501 de LO TEATRO CATALA.

Pedem insistir donchs, en escriurer que no n' hi ha per' tant rebombori.

Aviat veurem en altre article 'ls móvils inspiradors de tan infundada com alarmadora campanya y si 'l Decret és realment una millora de general utilitat, y acabem avuy assegurant que ab nostra conducta creyem servir millor los interessos de Catalunya, que no pas fem coro á 'ls que alardejan de un catalanisme que may tindrà arreles tan fondas com las que inspiran nostres actes imparcials y despullats de compromisos.

U. C. B.

Aixó es fer patria

No cal dir que 'ls motius que són lo fonament de nostre entusiasme, nostra veneració per l' idea artística de Clavé. Nostres lectors saben qué som, respecte á art musical, y no tenim peros ni nebulositats tractantse de Catalunya.

La idea que algunas vegadas hem exposat ha tingut confirmació. Lo treball que ab prou llohada constancia porta á cap cada any la Associació de Coros de Clavé, dona sahonats fruyts que 'l cor nos omplan d' alegría y 'ns afirma cada día mes á nostra patriótica doctrina á nostra propaganda.

¡Aixís se fá patria!

Pregonant per fora de Catalunya las bellesas de la mateixa, portant en nostres llabis l' esprit de la verdadera germanó, demostrant ab nostres actes l' honradés que 'ns guía y 'ns encoratja.

L' any 1901 foren Valladolid y Santander que á 'l unissono ovacionaren á 'ls coros catalans enaltint y glorificant lo nom de 'l insigne patrió J. A. Clavé. Ara és Córdoba que respon á la corrent artístich-patriótica, que en l' excursió passada establiren los coros en sa visita. Córdoba ha sentit com nosaltres la sugestiva forsa de la música terrasana, unint en estret llas las aspiracions de dos pobles que amor senten per la patria.

No; no era fingit l' entusiasme que las autoritats y la població de Córdoba en pes, á la una, demostraren á las societats corals catalanas en sa visita d' enguany.

Allí deixaren bona llevor que ha fructificat á 'l poch temps de sembrarla. No podia deixar de respondrer á 'l honrós y honrat treball de 'ls deixebles de Clavé.

Sevilla conta ja ab un *Orfeón Sevillano*, en que hi figuran en son repertori composicions las mes selectas de Clavé.

Córdoba desd' avuy té 'l *Centro Filarmónico Cordobés* y qu' en sa sessió inaugural entoná *Gloria á España* que fou rebut ab crits d' entusiasme.

Veji's lo que la Directiva d' aquell Centro ha enviat á la de la Associació de Coros de Clavé:

«Acaba de celebrarse concierto inaugural en gran teatro: éxito grandioso cantando himno *Gloria á España*, ovación sublime, cariñoso saludo á nuestros compañeros catalanes. ¡*Gloria á Clavé!* ¡*Gloria á Lucena!* ¡*Viva Cataluña!* ¡*Viva Córdoba!* ¡*Viva España!*»

Centro Filarmónico Cordobés.»

A 'ls que tinguèrem l' honra de visitar la bellíssima ciutat cordobesa, 'ns ompla de goig y de entusiasme, l' acte telegrafiati.

Segurs estém de que tots los que hi assistirem haurem respost, surtit de 'l fons de 'l cor, lo crit de ¡*Viva España!*

MODEST VIDAL.

Saló de descans

Hem tingut ocasió de sentir tocá 'l piano á la jove y simpática Srta. Agna Lapresa, qu' és ja una excelent deixeblla ab tot y fèr poch temps que 's dedica á aquesta classe d' estudis. Té gran forsa y llestesa de dits en la manera de fèr vibrar ab sas mans, per medi de 'l teclat, las cordas de 'l mes complexu instrument de música. Deixa véurer una exquisida intuició musical y posseheix una memoria felís, tot lo qual contribuheix á donar colors vida y relleu á las composicions que executa, posant sempre de manifest ditas envejables dots. Preveyem en

la Srta. Lapresa, si tè perseverancia, una de las mes distingidas professoras de piano.

—Ha debutat en lo teatro de las Arts una bona companyia dramática castellana dirijida pe'l distingit primer galán D. Joseph González y de la que 'n forma part la notable primera dama D.ª Lluisa Calderón.

—Hem assistit á la darrera funció donada en la Associació de Matarifes. ¡*Flor de un día!* va tenir bon despenyo: la Sra. Ariamonte y 'ls joves Gubert, Vilalta, Guasch y Estefa van interpretar ab cuydado y carinyo 'ls seus papers, emportantse'n aplausos: *Diego* s' avé ab las facultats de 'l Sr. Gubert, la part de *Marqués* confiada á 'l jove Vilalta va sèr desempenyada ab justesa; Guasch fent la de *Juan* (negre) va veure's aplaudit y cridat á escena després de 'l magnífich parlament en que relata la sèva historia, y 'l simpátich actor cómich Estefa va deixar véurer en lo *Baró* que també posseheix condicions per papers de caràcter serio.

No cal dir que la Sra. Ariamonte va dir ab naturalitat y sentiment la part de *Lola*, perque és actriu experta y conciensuda.

Y ¡*Cura de moro!*—¡Ahl no la vam véurer: era massa tart, ó mes ben dit, massa dematí.

Imp. de Ramón Pujol - Tallers. 45.—Barcelona.

PECHOS, su desarrollo y belleza

Las señoras que quieran alcanzar dichas circunstancias para aumentar su embellecimiento físico, así como las que quieran prepararse anticipadamente para poder en su día llevar á buen término la lactancia sin detrimento de sus fuerzas, salud y belleza plástica, deben usar las Píldoras Circasianas del Dr. Ferd. Brun

¡Gran éxito en Alemania!

mediante el empleo de las cuales se estimula sin peligro la nutrición general y se promueve el desarrollo de los órganos mamarios.

Depósito general en Barcelona: Alsina, Pasaje Crédito, 4.—Precio: 6 pesetas frasco, y por correo, 6'50 pesetas.

EL BARATO Salvador Sindreu

Tamarit, 115 y Villarroel, 1

Lanería, Sedería, Lencería
Especialidad en lutos

Capas con 50 p. 0/0 de rebaja

Franelas algodón, corte.	3'75 ptas.
» lana »	7 »
Alfombras, desde.. . . .	0'50 »
Mantas, gran depósito.	0'40 »

Paños y Astrakanes á precios de fábrica.

115, Tamarit 115 y Villarroel, 1

BARCELONA